

Jeg mener, at vi på det her område har skyldt befolkningen klarhed med hensyn til, hvordan de fremtidige regler ville blive, og derfor mener jeg faktisk ikke, at vi kan blive kritiseret for, at vi kommer for tidligt med det her. Og jeg havde gerne set, at vi var kommet endnu hurtigere med det, men når ikke vi er kommet endnu hurtigere med det, skyldes det det, som også i det nuværende forløb har givet en række problemer, nemlig at Centralregisteret har et lidt forældet edb-system – tror jeg godt, man tør sige – der giver meget begrænsede muligheder for, hvordan man kan indrette forslaget.

Det har betydet, at dette forslag i betydelig udstrækning er præget af, at det vil være en umulighed at håndtere en afgift, der ikke er generel i forhold til ældre biler, altså biler, der allerede er på gaden. Og også af den grund er der den skillelinje, at tillægsafgiften alene omfatter de biler, der bliver solgt og indregistreret efter lovforslagets fremsættelse.

Det giver til gengæld den risiko for forvriddinger, at hvis det tilsvarende bliver ved med at være lige så billigt, som det har været hidtil for de biler på gule plader, der allerede kører, at skifte over til privat brug, vil fordelene være så stor, at vi risikerer, at de ældre biler bliver solgt til privat benyttelse, og måske endda risikerer, at man i større stil begynder at importere brugte gulpladebiler fra udlandet, og det vil bestemt ikke være hensigtsmæssigt.

Det er en lille forklaring på noget af baggrunden for, at forslaget er skruet sammen på denne måde, og på, at det faktisk efter både min og regeringens opfattelse har været nødvendigt at fremsætte forslaget nu, og at vi skylder at få det vedtaget, inden Folketinget holder sommerferie.

Så kan jeg ikke lade være med at sige til hr. Kim Behnke, at jeg ikke synes, det var en særlig fair ordførertale. Jeg synes ikke, det var fair af hr. Kim Behnke at skælde ud på embedsmændene, for de forslag, som tidligere har været vedtaget, og som ikke har været kønne, blev vedtaget af politikerne i Folketinget, og derfor var den længere tale om, at det var embedsmændene, der var skyldige, efter min mening »for smed at rette bager«, som det hedder. Det er os, der har stemt for det, har ansvar, og derfor mener jeg, at det bestemt ikke er fair at begynde at kritisere embedsmændene. Det er dem, der bistår os, men det er os, der træffer beslutningerne.

Jeg er enig med hr. Frank Aaen i, at det er en klog ting at lytte, og det mener jeg faktisk ikke

bare i denne sag, men specielt i denne sag har vi lært, at det er en klog ting at lytte, og det skal vi selvfølgelig også gøre i det videre udvalgsarbejde. Og jeg føler mig meget overbevist om, at det forslag, der nu foreligger, og som går til behandling i udvalget, også teknisk har et indhold, som både er til at forklare og forsvare og håndtere i det daglige arbejde.

Dermed være ikke sagt, at der ikke er nogen, der vil kritisere, at de kommer til at betale en skat på det her område, som de gerne ville være fri for – det ville undre mig, hvis det ikke skete – men med den karakter, som mit forslag nu også teknisk har, er jeg ikke bekymret for, at det ikke er ordentligt og forsvarligt med hensyn til, hvordan det skal administreres, for i lyset af forhistorien har jeg faktisk været ganske grundig med hensyn til ikke at inkorporere elementer i lovforslaget, som de, der skal administrere det, ikke føler sig trygge ved at kunne administrere, vil jeg godt sige.

Det er også et svar til hr. Flemming Kofod-Svendsen.

På den baggrund vil jeg takke det flertal, som har meddelt, at man går positivt ind i arbejdet i udvalget, og takke for, at udsigten til, at forslaget kan vedtages, når det senere på måneden kommer til anden og tredje behandling, dermed er til stede.

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Ministeren redegjorde for, hvorfor han mente, det var nødvendigt, at forslaget var kommet i denne folketingsssamling. Men dér må jo jeg minde om, at vi eksempelvis fik ganske mange lovforslag i april måned. Og jeg mener, at det havde været glimrende at få det her lovforslag til første behandling inden pausen før Amsterdamafstemningen, så man havde haft tid til at drøfte de mange henvendelser, for det er et lovforslag, hvori der er en hel del teknik, og ikke mindst har det jo en forhistorie.

Jeg kan godt se, at det er forenklet i forhold til det tidligere forslag, men jeg synes, der ville have været en helt anden sikkerhed for, at dette forslag – så kan man have forskellige holdninger til det – rent teknisk set virkelig er tilfredsstillende og også har stået en folkelig prøve.

Så mit spørgsmål er: Når man ville have det fremsat i denne folketingsssamling, hvorfor var man så ikke noget hurtigere?